

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 953/2023
07.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Авлијаш, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, МУП Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3139/21 од 19.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 07.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3139/21 од 19.10.2022. године у ставу првог изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3139/21 од 19.10.2022. године у ставу првом изреке.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1295/16 од 02.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор ненадлежности суда за поступање у овом спору. Ставом другим изреке, дозвољено је преиначење тужбе као у поднеску тужиоца од 29.10.2020. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде зараде за период од 03.01.2014. године до 01.06.2016. године, исплати укупан износ од 857.419,19 динара, са законском затезном каматом на означене месечне износе почев од 25. у месецу за претходни месец па до исплате. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да за рачун тужиоца уплати ПИО Фонду новчане износе припадајуће новчаним износима из става трећег изреке пресуде на име доспелих пореза и доприноса из радног односа за увећани стаж осигурања за период од 03.01.2014. године до 01.03.2016. године. Ставом петим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 203.874,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3139/21 од 19.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, трећем, делу става четвртог који се односи на

доприносе за ПИО, као и у ставу петом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става четвртог који се односи на уплату пореза, те је тужба у том делу одбачена.

Против дела правноснажне пресуде донете у другом степену којим је првостепена пресуда потврђена тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да Врховни суд о ревизији одлучи као посебној по члану 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о праву тужиоца, запосленог у МУП-у РС – Дирекцији полиције – Жандармерији за накнаду штете, у висини разлике између припадајуће зараде и исплаћене трећине дела зараде, за период док је био удаљен са рада због покренутог поступка за утврђивање дисциплинске одговорности. Поступак је окончан обуставом.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су оне у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, које су суштински засноване на сличним чињеницама у којима је одлучивано о битно истоврсним захтевима. Нема потребе за разматрањем питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потребе за новим тумачењем права, због чега је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У поступцима из радних односа ревизија је увек дозвољена по члану 441. ЗПП само у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, док је за све остале парнице меродаван општи режим за имовинскоправне спорове из члана 403. закона.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 14.06.2016. године, вредност предмета спора по одредби члана 28. став 1. ЗПП је 857.419,19 динара, што је по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе од 123.37 динара за 1 евро, динарска противвредност 6.949,98 евра. Овај износ не премашује имовински цензус и не омогућује изјављивање ревизије, па је одлука у ставу другом изреке донета на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић